

حق ایران برای غنی سازی و آغاز عصری جدید در خلیج فارس

Author: سید امیر حسین موسویان

Posted آذر ۱۳۹۲, ۱۰

از سال 2003 موضوع غنی

سازی اورانیوم در قلب منازعه هسته ای بین ایران و قدرت های جهانی، به خصوص آمریکا، قرار داشته است. ایران همواره استدلال کرده است که در چارچوب قوانین این پی تی، غنی سازی حق مسلم آن بوده و توقف برنامه مذکور "خط قرمز" است که نمی توان از آن عبور کرد. آمریکا با این موضوع ایران مخالفت ورزیده است.

در روز 24 نوامبر، پس از چهار روز مذاکرات نفس گیر در ژنو، ایران و گروه 5+1 توافقی موقت را به امضاء رساندند که پیش درآمدی بر یک توافق دراز مدت و همه جانبه محسوب می گردد. بلافاصله پس از آن، جواد ظریف وزیر امور خارجه ایران طی یک نشست خبری اظهار داشت

[://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/1311/25/sn.01.html](http://transcripts.cnn.com/TRANSCRIPTS/1311/25/sn.01.html)

که در دو جای متن توافقنامه eeas.europa.eu/statements/docs/2013/131124_03_en.pdf

بطور صريح به اين امر اشاره شده که برنامه غنی سازی ادامه يافته و اين موضوع بخشی از توافق فعلی و هر نوع توافقی در آينده خواهد بود. اشاره ظریف به آن بخش از توافقنامه بود که در آن آمده است که توافق نهائی شامل "یک برنامه غنی سازی با تعریف مشترک و محدودیت های عملی و اقدامات شفاف ساز به منظور تضمین ماهیت صلح آمیز برنامه هسته ای" ایران خواهد بود.

در واکنش به این موضع گیری، جان کری، وزیر امور خارجه در مصاحبه ای با شبکه خبری ABC گفت (<http://abcnews.go.com/ThisWeek/week-transcript-secretary-state-john-kerry/story>)

"خیر، (اصولا) حقی برای غنی سازی وجود ندارد. ما حقی برای غنی سازی را به رسمیت نمی شناسیم. این موضوع در ان پی تی، پیمان عدم اشاعه سلاح های هسته ای، به وضوح و بسیار بسیار روشن آمده است که چنین حقی برای غنی سازی وجود ندارد."

بر خلاف نظر خانم وندی شرمن (<http://www.foreign.senate.gov/hearings/reversing-irans-nuclear-program>)، مذاکره کننده ارشد آمریکا، که این امر "موقع همیشگی آمریکا بوده است" چهار سال پیش، زمانی که جان کری رئیس کمیته روابط خارجی سنای آمریکا بود، در مصاحبه ای با فایننشال تایمز، برداشت کاملاً متفاوتی را از این پی تی ارائه کرد. وی گفت

(<http://www.ft.com/intl/cms/s/0/d5c6395e-55e6-11de-ab7e-00144feabdc0.html#axzz2mAkPpCcza>) "این رویکرد دولت بوش مبنی بر اینکه هیچ غنی سازی ای نباید صورت بگیرد مضحك است... چرا که به نظر مردم بسیار غیر منطقی به نظر می رسد... (این موضع گیری) دیپلماسی از نوع شلوغ کاری بود. اتلاف انرژی بود. باعث شد مواضع (دو طرف) را سختتر کند... آنها حق دارند که انرژی هسته ای صلح آمیز داشته باشند و به آن منظور هم غنی سازی کنند". در تایید سخنان کری، در سال 2010، هیلاری کلینتون، وزیر امور خارجه وقت آمریکا به بی سی اظهار داشت (<http://www.state.gov/rm/2010/12/152339.htm>) که یک معامله نهائی می تواند به ایران اجازه غنی سازی دهد. "آن ها می توانند در زمانی در آینده به غنی سازی اورانیوم بپردازند مشروط بر این که این کار با روشی مسئولانه و منطبق با تعهدات بین المللی صورت بگیرد".

به هر تقدیر، گنجاندن موضوع غنی سازی باعث تحقق توافق ژنو شد، هر چند که حدود آن باید در مذاکرات آتی مورد توافق قرار بگیرد. بدون این امر، دنیا یک بار دیگر شاهد یک شکست فاجعه آمیز مذاکرات می‌بود.

توافق ژنو یک پیروزی تاریخی بود چرا که هم ایران و هم آمریکا نشان دادند که درس های بزرگی از گذشته آموخته اند. موضوع آشتی ناپذیری که طرف 34 سال گذشته دو طرف نسبت به یکدیگر اتخاذ کرده بودند منافع و امنیت ملی هیچ یک را تامین نمی‌کرد. اتفاق عظیمی که رخ داد این بود که پس از بیش از سه دهه ایران و آمریکا توانستند با هدایت مذاکراتی معنادار، در بالاترین سطح دیپلماتیک، بر سر منازعه‌ای به غایت پیچیده، با این هدف که در کمتر از یک سال به یک راه حل دائمی دست یابند، با یکدیگر توافق کنند.

نتایج این رویکرد بی سابقه می‌تواند از مرز موضوع هسته‌ای ایران فراتر رفته و جغرافیای سیاسی منطقه را از نو شکل دهد. تسلیم نشدن دولت اوباما به فشار های لابی حامی اسرائیل و کشور های عرب منطقه، که مخالف حصول چنین توافقی بودند، می‌تواند سپیده دم عصر جدیدی در سیاست خارجی آمریکا، در منطقه خاورمیانه را نوید دهد.

جان کری، در یک نشست خبری در ژنو، با بر جسته کردن عزم اوباما برای خاتمه دادن به بحران هسته‌ای ایران گفت [congressional-leaders-cautious-but-accepting-of-iran-nuclear-deal-for-now?lite](http://nbcpolitics.nbcnews.com/_news/2013/11/24/21597105-congressional-leaders-cautious-but-accepting-of-iran-nuclear-deal-for-now?lite)

پی آن هستند که تحریم های جدیدی بر روی ایران اعمال کنند "واضح است که پرزیدنت (اوباما نیز) امکان وتو را دارد".

رابطه ایران و آمریکا نمی‌باید در چارچوب یک بازی با حاصل جمع صفر تعریف شود (که الزاماً باید یک طرف برنده و طرف دیگر بازنشده باشد). همکاری آمریکا به عنوان یک قدرت جهانی و ایران به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، می‌تواند ثبات را از

افغانستان در شرق، تا لبنان در غرب (که در شرف در غلطیدن در یک جنگ خانگی دیگر بر اثر دخالت برخی از کشورهای عربی است) به منطقه باز گرداند.

سلفی‌های افراطی و تروریست‌ها دشمنان مشترک ایران، آمریکا، کشورهای منطقه هستند. ایران و آمریکا برای تامین منافع ملی خود هر دو به ثبات در منطقه نیازمندند. ایران در پی آن است که نفت خود را بفروشد و سرمایه‌گذاری خارجی جهت توسعه خود جذب کند و جهان سرمایه داری به رهبری آمریکا به دنبال امنیت در گذرگاههای آبی در منطقه برای عبور امن نفت است.

در حالی که ایران و آمریکا در تلاشند که اختلاف‌های فی مابین را حل کنند، کشورهای منطقه به جای تشدید اختلافات با امریکا و فاصله گرفتن از آن کشور می‌باید این حرکت جدید به سمت خاورمیانه ای پر ثبات را با آغوش باز پذیرا باشند. در عوض مخالفت با سیاست‌های دولت روحانی کشورهای منطقه بهتر است به تلاش‌های دولت روحانی برای تحقق روابط حسن‌با آمریکا پاسخ مثبت دهند. احتمالاً تنش زدائی بین ایران و آمریکا راه دیگری هم به جز این در برابر کشورهای منطقه باز نگذارد.

در روز اول دسامبر ظریف در کویت گفت
http://gulfnews.com/news/gulf/oman/iran-fm-eyes-reconciliation-in-first-gulf-visit-1.1261830?deal&localLinksEnabled=false&utm_term=News_RSS_feed

"مطمئن باشید که معامله هسته‌ای به نفع ثبات و امنیت منطقه خواهد بود". در یک بیانیه رسمی (www.saudiembassy.net/latest_news/news11251302.aspx) عربستان سعودی اعلام کرد که توافقنامه ژنو را قدم اولیه در جهت رسیدن به یک توافق جامع بر روی مسئله هسته‌ای ایران تلقی می‌کند مشروط بر اینکه این امر منجر به تبدیل خاورمیانه به منطقه‌ای عاری از سلاح‌های کشتار جمعی شود. عربستان هم چنین اظهار امیدواری کرد که این گام

نخست، به قدم های بعدی منتهی شود و حق همه کشور های منطقه برای استفاده صلح آمیز هسته ای به رسمیت شناخته شود.

اندکی پس از مذاکرات ژنو ایران اعلام کرد که آماده است که فصل جدیدی در روابط خود با کشور های منطقه خلیج فارس باز کند. هفته گذشته تهران میزبان وزیر امور خارجه امارات بود که از وی به گرمی استقبال شد. عبدالله بن زايد با حسن روحانی و همتای خود جواد ظریف ملاقات کرد. این سفر اولین از نوع خود پس از سال ها بوده است.

جواد ظریف در نخستین سفر خود به کشور های عرب خلیج فارس، در منزل اول، در روز یک شنبه اول دسامبر، در کویت توقف کرد. هم چنین قرار است که وی به زودی از عربستان نیز دیدن کند. هم چنین این احتمال وجود دارد که وی در کنفرانس منامه، در بحرین، در روز 7 دسامبر شرکت کند. اینک زمان آن فرا رسیده که تهران وریاض و کشور های "شورای همکاری خلیج" به جای صحبت کردن از یکدیگر "با یکدیگر" صحبت کنند. ظریف به هنگام ورود خود به کویت به خبرنگاران گفت

<http://www.bloomberg.com/news/2013-12-01/iran-foreign-minister-wants-to-start-new-page-with-gulf-states.html>: "ما به عربستان به عنوان کشوری بسیار مهم و صاحب نفوذ در منطقه نگاه می کنیم".

زمان مناسب فرا رسیده که با حمایت بین المللی ایران، عربستان، عراق، و کشوری های عضو شورای همکاری خلیج، بر اساس طرح ۵۵ ماده ای (<http://www.aawsat.net/2013/06/article55307545>)، مبادرت به بر پائی "سیستم همکاری منطقه ای خلیج فارس" با هدف از میان بردن خصوصیت ها، ایجاد صلح و ثبات در منطقه و فراسوی آن، مبارزه علیه تروریسم و افراط گرائی، تحقق منطقه عاری از سلاح های کشتار جمعی در خلیج فارس و تمامی خاور میانه کنند.

Read More: <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2013/12/iran-nuclear-deal-right-to-enrich-new-era-in-persian-gulf.html>

RELATED ARTICLES

Iran deal recasts regional politics

[http://www.al-](http://www.al-monitor.com/pulse/fa/contents/articles/originals/2013/12/iran-nuclear-program.html)

deal-recasts-middle-east-politics-nuclear-program.html) Week in Review (<http://pulse/fa/contents/authors/al-monitor.html>

معامله با ایران و عواقب آن

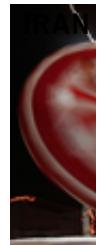
[http://www.al-](http://www.al-monitor.com/pulse/fa/contents/articles/originals/2013/11/iran-nuclear-agreement.html)

nuclear-agreement.html) Week in Possibilities Relations (<http://pulse/fa/contents/authors/al-monitor.html>

Regional repercussions of Iran nuclear deal

[http://www.al-](http://www.al-monitor.com/pulse/fa/contents/articles/politics/2013/11/iran-nuclear-deal-regional-repercussions.html) monitor.com/pulse/fa/contents/articles/politics/2013/11/iran-nuclear-deal-regional-repercussions.html)

The S

Content

	About Al-Monitor	Pulses
<i>Galleries</i>	<i>About</i> (/pulse/about)	<i>Egypt</i> (/pulse/egypt-pulse)
<i>(/pulse/galleries)</i>	<i>(/pulse/galleries)</i>	<i>Iraq</i> (/pulse/iraq-pulse)
<i>Partners</i>	<i>Privacy</i> (/pulse/privacy-statement)	<i>Iran</i> (/pulse/iran-pulse)
<i>(/pulse/partners)</i>	<i>Visitor Agreement</i> (/pulse/visitor-agreement)	<i>Israel</i> (/pulse/israel-pulse)
<i>Topic Pages</i>		
<i>(/pulse/topics)</i>	<i>Contact Us</i>	

Search Al-Monitor

©2013 Al-Monitor. All rights reserved.

(/pulse/contactus)

Lebanon

(/pulse/lebanon-pulse)

Palestine

(/pulse/palestine-pulse)

Syria

(/pulse/syria-pulse)

Turkey

(/pulse/turkey-pulse)

Week In Review

(/pulse/week-in-review)